

Teaterkatten

medlemsblad

for

Kerteminde

Amatørteater

December 2020

med halen på komedie

K·A·T
KERTEMINDE
AMATØR TEATER

www.kertemindeamatoerteater.dk

I dette nummer – i hovedtræk:

- ➔ Nyt fra formanden
- ➔ Helårsnisserne
- ➔ Skuespilkursus
- ➔ Om Instruktion!

Fra formanden

Kære alle sammen.

2020 har været et specielt år. Vi har mere eller mindre været lukket ned siden marts måned. Det medførte, at vi måtte aflyse og udsætte revyen flere gange.

Lidt lyspunkter og aktivitet har der dog været. I september startede Tina Nygaard et skuespilkursus, som forløb hen over efteråret til og med den 14. november. Der bliver også øvet på stykket "Sunshine Boys" – af Neil Simon, som forhåbentlig kan opføres til foråret i sidste halvdel af marts måned 2021.

Iben, Viggo og Mona har øvet

med otte deltagere til en juleforestilling, som desværre kun kunne vises for forældre og pårørende.

Vi håber på, at vi kan tage voldsom revanche i 2021 med revy, teater og forhåbentlig også med nogle nye tiltag.

Vi arbejder på at renovere teatersalen i 2021, og vi er i fuld gang med at indhente tilbud, så vi kan begynde at søge diverse fonde.

Til sidst vil jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår med håb om, at vi i 2021 kommer ud af denne pandemi.

Karl Mortensen

Helårnisserne!

I august måned startede børne-/ungegruppen med at øve til årets juleforestilling velvidende, at den muligvis ikke kunne vises for publikum på grund af diverse restriktioner. Otte børn/unge i alderen fra 5 – 13 år deltog - fordelt på syv piger og en dreng, hvoraf tre var helt nye i "KAT". Det er hvert år en sand fornøjelse at opleve, hvor hurtigt venskaberne etableres, og at alle føler sig som en del af hele gruppen. Det er hårdt at skulle øve to timer hver mandag efter en lang skoledag, så det er rigtig vigtigt, at man føler sig velkommen og befinder sig godt i selskab med de andre på holdet. Det er også hårdt arbejde at skulle lære alle replikkerne udenad, og det skal jo foregå derhjemme. Netop derfor er det så dejligt at se, at de samme børn/unge melder sig til skuespil i

KAT flere år i træk – så brænder man for teater!

KAT måtte i år, ligesom alle andre, forholde sig til anbefalinger og restriktioner, hvilket selvfølgelig kom til at præge hele forløbet. Det var heller ikke muligt at synge på scenen med de afstandskrav, som forelå. Heldigvis fik vi hjælp udefra, så alle deltagerne med hver sin mikrofon og i retmæssig afstand kunne indspille sangene på forhånd, og så skulle de kun mime på scenen.

Juleforestillingen Helårnisserne blev kun opført for deltageres familie med et maksimum antal på otte personer per familie. MLTV optog juleforestillingen, som kan ses på YouTube via linket:

https://youtu.be/ek_sSoMzQAQ

Mona Clayton

Skuespilkursus

Den 15. september skulle Tina Nygaards skuespilkursus starte i KAT. Den første gang blev desværre aflyst på grund af sygdom, men vi nåede at komme i mål alligevel. Der var otteilmeldte fordelt på seks kvinder og to mænd, som senere blev reduceret til seks personer bestående af: Galina Kiel, Maria D. Rodriguez, Karoline Hansen, Christina Pankrantz, Mona Clayton og Karl E. Mortensen. De første gange var indholdet hovedsagligt teaterleg og skuespiltræning, hvor der blev arbej-

det med stemmeføring, status og kropsudtryk, og alt foregik i en afslappet og munter atmosfære.

Efterfølgende skulle der arbejdes mere målrettet med en bestemt

tekst, som hver enkelt selv valgte. Det kunne eksempelvis være en monolog, et digt eller en sang – det skulle bare være en tekst, som hver især havde lyst til at afprøve. Der blev fremlagt mange fine tekster til inspiration, hvis man ikke lige selv havde fundet én.

Resultatet favnede mange forskellige genrer: Fordi jeg bare har det sådan – af Caroline Cecilie Malling; Man binder os på hånd og mund – af PH; Hvid stolthed – af Andreas Garfield; Først bli'r man jo født – af Line Knutzon og Den blinde maler – af Nikoline Werdelin.

Christina Pankrantz valgte selv at

skrive en monolog, som blev fremført af Tina Nygaard.

Lørdag den 15. november blev resultatet opført for nogle ganske få indbudte blandt deltagernes familier. Selvom det var seks vidt forskellige monologer, så formåede Tina Nygaard, gennem scenografi på den mest elegante måde, at kæde monologerne sammen, så man som tilskuer oplevede en sammenhæng.

Vi kan kun håbe på, at der i fremtiden bliver mulighed for at afvikle nogle lignende forløb!

Mona Clayton

Hun kom til generalforsamling – og gik hjem som instruktør

55-årige Galina Kiel har arbejdet med musik og teater i sin karriere som pædagog. Nu skal hun instruere i KAT. Hendes debutstykke bliver Sunshine Boys med premiere i marts.

Af Susanne Krøyer

Kan man ikke lide lugten i bageriet, så siger man farvel og tak. Men da Galina Kiel i februar sidste år tog til generalforsamling i KAT, syntes hun godt om lugten. Og inden hun vendte næsen hjemad, havde hun fortalt, at hun gerne ville instruere, og naturligvis meldte hun sig ind i foreningen.

Med tanke på hendes baggrund og de mere end 25 år, hun efterhånden har boet i Kerteminde, er det egentlig underligt, at hun ikke før kom i nærkontakt med KAT.

- Jeg havde jo altid så travlt, men på det tidspunkt var jeg begyndt at savne drama-arbejdet, fortæller hun.

Galina kom til Kerteminde fra Allerød med sin daværende mand,

Bernhard Hauser, som var blevet ansat af Johannes Larsen Museet til at restaurere museumsbåden Rylen.

- Jeg var gravid på det tidspunkt, så min søn Andreas blev født i Kerteminde. Han 25 år gammel i dag.

Ægteskabet endte med en skilsmisse, men Galina valgte at blive i Kerteminde og endte med at slå sig ned i eget hus i Rynkeby. Familien blev udvidet, da hendes forældre valgte at flytte til Mun-

kebo for at være mere sammen med barnebarnet og datteren.

Galina er uddannet som tegnsprogs lærer og lærer. Derudover har hun taget en uddannelse som dramalærer. Hun er også uddannet som uddannelsesvejleder, og i øjeblikket er hun ved at uddanne sig til kognitiv terapeut i forbindelse med hendes nye arbejde i Svendborg med unge sårbare mennesker med forskellige diagnoser og en skidt skolegang. Her har hun arbejdet siden 2019.

Dramalærer og uddannelsesvejleder

Efter sin barselsorlov fik hun arbejde på Mølkærskolen i Munkebo, hvor hun var i fem år. Senere kom hun til Friskolen i Revninge, hvor hun var et år. Herfra gik turen til Kerteminde Efterskole. Her tilbragte hun tolv gode år som dramalærer og uddannelsesvejleder. Hun skrev selv stykker og instruerede også.

Ud over disse jobs har hun også arbejdet med teater i Nyborg Statsfængsel og på VUC i Odense.

- Jeg røg ud i en fyringsrunde, men fik så arbejde som jobkon-

sulent i Odense Kommune, og her havde jeg egentlig regnet med at skulle blive, men så blev jeg faktisk headhuntet til det nyoprettede center i Svendborg, fortæller hun.

Men som nævnt savnede hun at arbejde med drama. Hun sang faktisk opera som ung og ville gerne være gået den vej, men mistede troen.

- Men jeg elsker musik og sang faktisk som kirkesanger i 15 år. Jeg har spillet klaver, siden jeg var tre. På et tidspunkt var jeg faktisk kapelmester på Hindsolm Scenen, hvor jeg styrede musikken, griner hun.

Livet har dog ikke altid været let for hende. Hendes søn havde brug for megen støtte, så i syv år var hun faktisk så optaget af ham og sit arbejde, at der ikke var overskud til teater eller musik.

- Jeg havde faktisk fire jobs på et tidspunkt, fortæller hun.

Rent fysisk kom hun også galt af sted. Hun hakkede sig i sin fod med en økse, som sendte hende i kørestol.

- Og det var vist meget godt. Jeg er i hvert fald blevet sindssyg god til at slappe af. Kørestolen

vendte tilbage, da jeg blev opereret i foden og ikke måtte bruge den i to måneder.

Hun har løbet stærkt hele livet på godt og ondt.

- Jeg kan roligt sige, at jeg har brændt mit lys i begge ender, men jeg er aldrig brændt ud. Og i dag har jeg batterier i mine lys, griner hun.

Hendes første opgave i KAT bliver som nævnt at instruere stykket Sunshine Boys med blandt andet Jørgen Greve, Niels Åge Madsen og Kaare Lefevre på rollelisten.

Men måske venter der mere af den slags. Galina har nemlig en masse stykker med i bagagen, som hun selv har skrevet og instrueret tidligere.

- Hvert år på efterskolen lavede vi en musical, som jeg selv skrev

efter film, jeg havde set. Blandt andet The Wall, Commitments, Full Monty og East Side Story efter West Side Story. Jeg skrev også et stykke om Michael Jackson, da han døde, som handler om en lille vanrøgtet pige, der ikke vil være voksen. Jeg har også skrevet et stykke til ungdomsskolen i Kerteminde, som hedder Linjerne, og det foregår på et psykiatrisk hospital og der var 18 roller.

- Var det ikke en ide at skrive et Corona-stykke?

- Det er da en rigtig god idé. Måske kunne det handle om politikernes rolle. Det er da noget at tænke over, slutter Galina og tilføjer med et smil.

- Hvis det bliver til noget, får du æren for ideen.

Om Instruktion!

BAGGRUND

Arne Johansen, DATS kontaktede mig for nogen tid siden og spurgte, om jeg ville begå et lille skriv om instruktion. Mit svar var ja, hvis det måtte handle om, hvordan jeg gennem årene har ar-

bejdet med instruktion og altså ikke en generel faglig uddybning af emnet instruktion. Hvorfor nu denne reservation, som jo umiddelbart godt kan virke noget arrogant, det er dog under ingen omstændigheder tilfældet. Det

skyldes udelukkende, at jeg som instruktør er helt igennem autodidakt og derfor må jeg for god ordens skyld henholde mig til mine overvejelser og måder, at arbejde med instruktion på.

Min baggrund med amatørteaterarbejde er, at jeg omkring 1965 for første gang overhovedet var med i en forestilling, der blev opført i Restaurant Borgerforeningen i Flensborg (Lukkede døre af Sartre) instrueret af Jørgen Ryming. Fra den dag var jeg indfanget i amatørteatrets vidunderlige verden, så jeg kom samme år med i Det Lille Teater i Marienstrasse i Flensborg, som var det danske mindretals faste scene. Her havde jeg det held og den glæde at møde amatørteaterlegenden Arne Aabenhus (medstifter af DATS). Arne har været min instruktør i en lang række forestillinger fra 1965 til 1975, blandt andet i en af hans yndlingsforestillinger I Rum Sø af Mrozek.

Så de to personer jeg har lært af og som har været min inspiration, når vi taler instruktion er Jørgen Ryming og Arne Aabenhus.

Jørgen Ryming var en gudbenådet fortæller, det var en oplevelse at høre ham begejstret og indfølelse fortælle om teater og

om personkarakterer i de stykker vi arbejdede med. Jeg husker for eksempel tydeligt, at efter nogle få læseprøver på Eugene O'Neill's Lang dags rejse mod nat, så følte det næsten som havde vi allerede opført stykket – han var en sand mester i personbeskrivelser, han brugte sig selv, han brugte metaforer. Desværre måtte han efter et par år grundet arbejde flytte til en anden del af landet, så vi mistede kontakten med hinanden. Da jeg så ca. 45 år senere i 2015 læser Me Lund's bog: "...men voksen blev jeg aldrig" om Jørgen Reenberg, kan jeg læse, at Jørgen Ryming var Jørgen Reenbergs bedste og tætteste ven i ungdomsårene. Beskrivelsen af deres fælles ungdomsliv, som jeg ikke før jeg læste bogen, anede noget om, gav rigtig god forklaring på Rymings kvalifikationer som instruktør.

Arne Aabenhus var den rolige, særdeles grundige, vel forberedte og meget vidende instruktør, på scenen følte man sig helt tryk under Arne's instruktion. Han vidste nøjagtig hvor han ville hen med en forestilling og han evnede, at få spillerne med sig. Han kunne lide teatermæssige udfordringer og stillede store krav til spillerne. Arne var ikke en beundrer af dilettant for nu at sige det på den måde. Han er ubetinget den person, der har betydet mest for mig i relation til amatørteater.

SÅDAN GØR JEG

Med ovenstående som baggrund er mit udgangspunkt altid, at jeg finder en forestilling som på en eller andet måde optager mig, det kan være et stykke jeg har læst eller set eller hørt om. Jeg instruerer aldrig en forestilling, som andre foreslår med mindre jeg selv bliver fanget af den. Som amatør skal man ikke lave bestillingsarbejde.

Når stykket er valgt, ser jeg mig om efter skuespillere, dels i medlemsskaren, men bestemt også udenfor, da man jo altid kan blive medlem. Det er den eneste form for casting, jeg bruger. I nogle tilfælde får jeg tilsagn fra de personer, jeg gerne vil have

med i forestillingen, så kan der komme en kritik om altid at bruge "Tordenskjolds soldater". Jeg har ikke et bedre svar end "Tordenskjolds soldater" er bedre end ingen soldater.

Når holdet er valgt mødes vi først til alt det praktiske om opførelses-tidspunkt, prøvedatoer etc. Jeg ser gerne 25 prøveforløb i alt. Vi fastsætter en deadline for hvornår rollehæfter ikke bruges til prøverne, som regel efter 10 – 12 prøver, det skal overholdes af mange velkendte og indlysende grunde, lære samarbejde med sufflør, du kan ikke spille før du kan teksten osv.

Efter et par læseprøver præsenterer jeg min idé med forestillingen, hvad jeg gerne vil have frem, min karakteristik af personerne, scenebilleder mv. Det giver selvfølgelig anledning til nogle gode diskussioner og eventuelt også til mindre ændringer, hvis de oplagt virker bedre og mere rigtige, men det er ikke meningen, at vi skal side i en rundkreds og finde ud af, hvad det hele skal ende med. Hovedoplægget fra instruktøren skal følges, ikke fordi det er den eneste rigtige måde at spille stykket på, men fordi det er denne instruktørs idé med stykket.

Når personkarakteristikken er drøftet og fastlagt bruger jeg meget at lade de enkelte personer bruge deres egen personlige måde at vise de respektive følelser på. Jeg beder spillerne om, at lægge mærke til hvordan de i deres dagligdag og hjemme er "vrede", "kede af det" eller hvilket følelse det nu måtte være. Tager disse reaktionsmåder med til prøverne, hvor vi så forstørrelser eller formindsker eller finpudser dem. Min erfaring er, at på den måde kan amatører ofte vise en mere ægte reaktion på scenen.

Jeg bruger lidt tid på at forklare, hvorfor alle skal undgå under prøverne at bruge denne sætning: "Sidste gang sagde du jeg skulle gå mod Kongesiden under den replik, nu siger du jeg skal blive stående..."

Spillerne skal vide, at det ikke er dem der gør noget forkert, men at noget gør sig bedre på en lidt anden måde. Erfaringen viser, at det sparer irritation hos spillerne samt en masse tid, når man ikke skal forklare, at man gjorde noget andet sidste gang.

Det at instruere og lave teater er et kærlighedsforhold, hvor man skal være varsom overfor hinanden. Vi hygger os og vokser med hinanden under processen, vi udvikler os sammen og er trygge sammen. Alt dette er godt og nødvendigt, men vi skal passe på selvtilstrækkeligheden. Vi må aldrig slække på kravene, og vi skal være på vagt overfor tendenser som: "Herre Gud vi er jo kun amatører" eller "Det er jo ikke Det Kgl. Teater". Amatørteatret må ikke sætte sine mål for lavt. Vi skal turde stå ved os selv i valget af repertoire og ikke vælge ud fra "brugerinteressen". Samfundet oversvømmes af underholdningstilbud, som teatret hverken kan eller skal konkurrere med, der er så mange muligheder for at få slået tiden ihjel, men der er ikke så mange muligheder for (undskyld det højtidelige sprog) at få sindet løftet og sjælen sat i bevægelse. Teatret er en af disse muligheder, teatret er nærvær og tilstedeværelse.

Jørgen Greve.
Kerteminde Amatør Teater

Kontakt

Kerteminde Amatørteaters mailadresse: katteater@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/kertemindetheater/

Bestyrelsen:

Karl Egon Mortensen, 61136724 (Formand)
email: mortensenke@hotmail.com

Mona Clayton, 22541287 (Næstformand)
email: monaclayton54@gmail.com

Jette Hansen (Momse), 29882702 (Kasserer)
email: momsehansen@stofanet.dk

Knud Pfeil, 20650829
email: knud@pfeil.dk

Ole Vels, 25297310
email: ole.vels@me.com

Redaktion: Mona Clayton og Willy Steen

Layout: Aleksandra Pfeil   aleksandra@pfeil.dk

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

DATS – landsdækkende teaterorganisation

- Styrker og udvikler teater i Danmark
- Repræsenterer ca. 50.000 aktive danske teaterfolk i alle aldre
- Yder tilskud til teateropførelser og kurser
- Arrangerer uddannelsesforløb, festivals og konferencer
- Formidler teaterkontakt nationalt og internationalt

www.dats.dk